

[Socialministeren]

steriums adgang til som en service over for de sociale udvalg at udsende *vejledende* retningslinier for, hvilke elementer der efter ministeriets opfattelse bør indgå i de sociale udvalgs skøn inden for lovens grænser.

Spm. nr. S 808

Til *indenrigsministeren* (16/3 83) af:

Stavad (S):

»Overvejer ministeren i fuldt alvor at fremsætte lovforslag om forbud mod skattestigninger i 1984 i amter og kommuner?«

Begrundelse

I indenrigsministerens svar af 10. marts 1983 på mit spørgsmål nr. S 650 understreger ministeren: »Men jeg vil gerne understrege, at der er tale om en *henstilling* fra regeringen. Der er ikke tale om det, som spørgeren i sin begrundelse for spørgsmålet har nævnt, nemlig at regeringen skulle have i sinde at fratage kommunerne deres frie ret til at fastsætte skatteprocenten«.

Dette svar er afgivet den 10. marts 1983. Men den 15. marts 1983 er ministeren citeret i Jyllands-Posten for følgende udtalelse: »Hvis kommunerne ikke forstår det nødvendige i at holde igen med skattestigninger generelt, kan jeg blive tvunget til at lave lovgivning om forbud mod yderligere skattestigninger i 1984«.

På den baggrund må det være rimeligt at få konstateret, om kommunernes »selvbestemmelsesret« kun består, såfremt de slavisk følger ministerens henstillinger.

Besvarelse (23/3 83):

Indenrigsministeren (Britta Schall Holberg):

Som det er fremgået, er det både regeringens og de kommunale parters vurdering, at det for kommuner og amtskommuner under ét er rimeligt at holde skatterne i ro i 1984, også selv om bloktilskuddene reduceres med 3 mia kr.

Hidtil har regeringens henstillinger været fulgt af den kommunale sektor, og regeringen ser ingen grund til at betvivle, at de også vil følge henstillingen om uændret skat.

Det ville da også være uacceptabelt, når regeringen strammer udgiftspolitikken for at rette op på økonomien, om kommunerne lod

skatterne stige. Det er på den baggrund, mit svar, der citeres i Jyllands-Posten, skal forstås.

Jeg skal i den forbindelse erindre om den fælles erklæring af 29. juni 1979 underskrevet af indenrigs- og finansministeren samt formændene for Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen, hvori det hedder:

»De kommunale organisationer er orienteret om, at såfremt en gennemgang af de vedtagne budgetter viser, at kommunalbestyrelser og amtsråd ikke har haft mulighed for at følge de nedenfor nævnte henstillinger, vil regeringen søge den fornødne lovgivning gennemført inden 1. januar 1980, således at den samlede målsætning opfyldes«.

I regeringens cirkulære af 30. april 1980 hedder det:

»Viser det sig imidlertid, at kommunalbestyrelser og amtsråd ikke har haft mulighed for at følge henstillingen, agter regeringen at søge den fornødne lovgivning gennemført, således at den ønskede målsætning opfyldes.«

Den samme passus gentages i 1981, mens man i 1982 enes om, at da kommunerne har lagt så meget vægt på regeringens henstillinger, vil man også for 1983 søge regeringens målsætning gennemført ved henstillinger.

Regeringen lægger, som nævnt, meget stor vægt på, at den finanspolitiske genopretning først og fremmest sker over udgiftspolitikken, og dette må også være tilfældet i kommunerne. Jeg nærer imidlertid stor tiltro til, at kommunerne er enige i denne opfattelse, og at regeringens henstilling vil blive fulgt.

Spm. nr. S 809

Til *indenrigsministeren* (16/3 83) af:

Wilhjelm (VS):

»Er ministeren af den opfattelse, at § 33, stk. 1, 2. punkt, i lov nr. 274 af 8. juni 1977 om Københavns kommunes styrelse giver overborgmesteren hjemmel til til borgerrepræsentationen at fremkomme med indstillinger i sager, der ifølge styrelsesvedtægtens § 9 henhører under en anden magistratsafdeling, forinden den pågældende magistratsafdeling har haft lejlighed til at foretage sagsbehandling og fremkomme med en indstilling i sagen?«